

Növekedés
1899. 3659

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasznos példány egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt.
Félfévre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.	

Felolós szerkesztő:
ELES KAROLY.
A kiadók nevében:
Lukonich Gábor dr.
Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Előfizetési pénzek Darnay Álmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

72.

Mint a hógörgeteg, úgy növekedik községünk pótdalója s ma már a fennirt szám óriási magasságára emelkedett. Ez az összeg oly súlyosan nehezedik ránk, hogy szinte agyonnyomással fenyeget. Mert nemcsak az összeg maga hallatlanul magas, hanem elviselhetetlenségét fokozza az a szomorú állapot, amely a mi anyagi viszonyainkat jellemzi. Ez az állapot: évek óta tartó pangás. Mintha minden körülírt összecsúszott volna eleink. Első sorban maga a természet vagdalt végig rajtunk kegyetlen ostorával: évről-évre következetes pontossággal elverte gabonánkat, szőlőnket a jég, sertéseinket megfélemezte a betegség. Városunkban gazdasági élet alig van, a piacok, a heti vásárok mind kisebbre zsugorodnak, mert még az a kicsi vidék is, melynek előbb Sümeg volt a középpontja, ma már másfelé gravitál terményeivel. Szőlőinkben a fillokszera mindjobban terjed s a védekezés százféle módja, melyeket az újabb szőlőnyavalak rónak a gazdákra, mind kétségesebbé teszik a szőlők tiszta jövödelmét.

A súlyos gazdasági viszonyok alatt nyög azután a kis iparos, a kereskedő és az intelligens osztálynak jórésze, akiknek életfentartása a népbén gyökerezik.

Ehhez a gazdasági helyzethez járult az a képtelen és tehetetlen kormányzat, amelyet évekként előbb a választó nép ültetett be a községházába. Az előjáróság képtelenségét

azután még fokozta, hogy a képviselőtestület sem állott sarkára, hogy e képtelenséget ellensúlyozza, sőt legtöbbször az az irány győzedelmeskedett, amely sutba verve a reális élet követelését az egyenlősúly hátrányára és megzavarására is a kisebb adóptlék mellett foglalt állást.

A lavina elvégre is agyonnyomással fenyegette az egész rendszert. Ennek az oszlopos tagjai még idejekoráig belátták a helyzet tarthatatlanságát s ott hagyták helyüket. Most azután egymás után bukkannak fel a mult kormányzás mulasztásai. Most itt, most amott merül fel egy-egy tétel, amely a költészetbe felvéve nem volt, vagy amelyet a vármegye — minthogy megerősítését ki nem eszközölték — egyszerűen törölt.

És most előtűnik a megriasztó kép: nyolc ezer forint új adósság és 72% községi pótlék.

Ezt a képet még feketébbre főtösi az, ha a folyó év mostohaságára gondolunk. Aratásunk nagyon silány lesz. Ha a jég nem éri is gabonánkat, ezek nagyon rosszul fizetnek majd, mert agyonnyomta a rossz időben elhatalmasodott vadlenség és egyéb gaz, a kalász rövid, hitvány, gyenge.

Szőlőink sem kecsegtetnek biztató eredménnyel. A fűrthozás kevés, a virágzást a sok esőzés megzavarta s mint halljuk, máris föllépett a szőlőmoly, amely a fűrthöket tönkreteszti. Egyedül a kapás növények nyújtának reményt a termésre, de ezek jövödelme nagyon is mellékes a gabona és szőlő mellett.

Az állami adóhoz, egyéb közterhekhez és a 72%-os községi adóhoz előreláthatólag még a drágább életmód is járul, mert a gyenge aratás következtében a lisztnek, burgonyának, a nép e két legfőbb táplálószerének ára minden bizonnyal emelkedni fog.

Óriás teher, kevés jövödelem: ime a kép, mely előttünk áll. Hogyan viseljük el ezeket a nyomasztó terheket: a jó Isten a megmondhatója. Mi részünkről nem tudunk egyebet ajánlani, mint a legvégsőig vitt takarékoságot úgy a magánéletben, mint a közügyek terén. Meg kell tehát fogni a gyorsan tova gördülő fillért és csak a nélkülözhetetlen és legszükségesebb kiadásokra eresszük ki mar-kunkból.

A városnál pedig újabb módokról kell gondoskodni, hogy az elviselhetetlen községi adót normális fokra szállítani lehessen. Mert a lakosság megszökik a város falai közül, amint nem egy kisiparos bucsut mondott Sümegnek, mert itt a legszigorubb takarékoság és a testet-lelket megfeszítő munka mellett sem tudott megélni. És nem egy kereskedő csukta be boltját, vagy csukatták be vele a hitelezők s hagyott itt bennünket. Pedig az adófizető községnek fogyása növeli a többinek közterhét.

A nyomasztó viszonyok között — még egyszer hangsúlyozzuk — mindenütt a leg-ridegebb takarékoság lebegjen úgy a magánemberek, mint a város ügyeit vezető szeme előtt.

Hideglelés.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti tárcája —

Még ma is él, ha meg nem halt híres K. városban tekintetes Viskihaty Mátyas János Ferenc ur, aki predikátumnak illeten hátul viselésén kívül számos egyesületnek, hivatalnak, társaságnak és szövetkezetnek viselte pártoló, alapító s az ég tudja milyen bizottsági tagsági tisztességgel, közmegelegedésre. Ezeket kivül pedig az ősi város árvaügye is ő-reá lévén bizva, föltehető, hogy Viskihaty Mátyas János Ferenc ur nem volt ama bizonyos legyek ütögetője saját becses lábászárán, hanem igenis derék, szorgalmatos, tekintélyes ur ember, akinek pár száz holdnyi földi javaihoz csak egy kis elülről való predikátum lett volna szükséges, hogy hivatalosan nemes is legyen.

Már nem tudom egész bizonyosan, hogy az árvaügyeknél mint elnök avagy ütnök szerepelt-e, annyi azonban áll, hogy a városházánál árvaügyben dolgozott s ismerősei nem egyszer évődtek vele, hogy az árva ügyein kívül az özvegyek javainak előmozdításán is erősen fáradozott.

Ilyféle állítást azonban Matyi bácsi rosszakaratu ráfogásnak deklarált s erőlyesen kikérte magának a fogalmak illeten összezavarását. Ő mindenekelőtt gyöngéd szívű emberbarát, aki ép ez okból határozta el magát élete végeig özvegyen maradni, hogy egykoron népes családjá el ne vonja öt legszentebb kötelességeinek teljesítésétől.

És voltaképen mi különös is lett volna abban, ha Matyi bácsinak voltak vala ösmeret-ségei némely özvegyekkel, azért ő csak úgy szerette a neveletlen árvákat, mint ahogyan

rajtok kivül csak még — az asztaltársaságokat. Ez oldalról tehát teljesen meg lehetek nyugodva a kedélyek, ellenben nagy megdöbbenést keltett, hogy Matyi bácsi lemond valamennyi tiszteletbeli tagságáról és elnökségéről. Hasztalan volt minden rábeszélés és deputáció, az öregot nem lehetett kapacitálni, úgy hogy a *Minden a szegényekért* című asztaltársaság csakhamar be is adta a kulcsot.

És ő nevezetes ténynek egy árván maradt kis leány-rokna volt az oka. A szegénykének anyja hosszas betegeskedés után most halt meg, nem hagyva egyebet hátra, mint egy levelet, melyben kéri gyermeke-szeretetről hitese rokonát, venné pártfogásába az ő kis árváját.

Az öreg ur azonnal utra kelt s pár nap mulva már magával hozta a kis Etelkét, azzal az elhatározással, hogy életét minél kellemesebbé fogja tenni.

Nem is volt a leánykának olyan kívánsága, amit az öreg nem teljesített volna.

Igy mult az idő, de az öreg ur élete sorjában mi sem változott, csupán a kis árva nőtt, szépbült évről-évről-évre. Már-már fiatal emberek is kezdtek kerülgetni a házat, de bizony ezeket az ábrándos s kissé hideg természetű leány semmibe se vette s regnyes gondolatokkal csufolt fejecskejé inkább hőni földöntuli lovakokkal bibelődött.

Matyi bácsi azonban sokkal jobban szerette volna, ha az ő Etelkéje faképnél hagyja lovagjait és a szomszéd Kerekes Bertalan udvarlását fogadja el, aki gazdag és világlátott iparos volt. De hát hiába, most már késő volt kivereni a leány fejéből a regnyes gondolatokat, melyek mintegy természetes folyamányai voltak annak a helytelen nevelési rendszernek és annak a ferde

viszonynak, mely a Matyi bácsi és a leány gondolatvilága között létezett.

Mint telivér aglegény azt hitte, hogy tökéletesen eleget tett emberbaráti buzgalmának akkor, midőn a gyermeket örökbe fogadta, annak nevelését rábizta a tanítókra, ő maga pedig szorgalmasan eljárt a *Fehér denevérbe*, hol a hajnali órákig megátott barátaival. Ilyenkor aztán gyakran megesett, hogy virágos kedélyhangulatban térvén haza, Etelkét még ott találta a zongora vagy könyvei mellett. Szólni azonban sohasem mert a leánynak, legföljebb gazdaasszonyának tett szemrehányásokat, miért hagyja oly sokáig fenn Etelkét. Több se kellett! A vén gazdaasszonynak csak úgy pörgött a nyelve: hogyan is kívánhatja a tekintetes ur, hogy ő parancsoljon a kisasszonynak, meg aztán mit is csináljon a szegényke, csak nem tarsalkodhat vele, a tudatlan öreg asszonnyal, aki a libákon és káposztasavanyításon kívül egyébről sem tud beszélni. Bizony ilyen körülmények között úgy segít magán a jó lélek, hogy neki ül a zongorának vagy a könyveknek, s addig játszik vagy olvas, míg végre kimerülten egy ülőhelyében elalszik.

Matyi bácsi tágra nyílt szemekkel hallgatta gazdaasszonyát, s elhatározta, hogy nem megy többet a *Fehér denevérbe*, hanem igenis ithon fog ülni az ő Etelkéjével. Egyáltalán másképp fogja ő berendezni életét, sőt a hivatalától is lemond hogy a nappal is mellette tölthesse. Estére kelve azonban Matyi bácsi mást gondolt s megint csak elment a korcsmába, hol illő komolysággal fejtegette, hogy bár családi körülményei akként alakultak, hogy neki otthon kellene ülnie, mégis, engedve a mindenfelől nyilvánuló óhajtsáknak, egy darabig megmarad még a köz- és asztali ügyek vezetésénél.

Az iskolaév végen.

Egy elmúlt iskolaév eredményeire tekintetnek vissza ismét a szülők. Ez az eredmény többé-kevésbé kielégítő. Iskoláink színvonala folytonosan emelkedik s ehhez képest javul az az értelmi fok is, melyet gyermekeink azokból kikerülnek. Ez pedig nagy a fontos a megdélhetés gondjai mindig súlyosbodnak s így csak természetesen, sőt ésszerű, ha az iskola már eleve az életre neveli a gyermekeket.

A lefolyt vizsgálatok arról az öröndetes körülményről győzhetnek meg bárkit is, hogy a gyakorlati élet követelményei mind szélesebb medret vájnak maguknak oktatási rendszerünkben. Reform reformra következik, melyeknek újszóló kivétel nélkül az az irányzatuk, hogy ezt a célt a megvalósuláshoz közelebb vigyék. Az elemi- és középiskolák, a kereskedelmi- és egyéb szakiskolák tervének, beosztásának és általános tanítási rendjének az eddigi alapoktól eltérő megállapítás, illetve megváltoztatása csakis ebből az okból történik.

A középiskolák immáron inkább az életnek kezdik nevelni ma a gyermeket, mint az előtt. Még nem is olyan régen szent és sérthetetleneknek tartott v. n. paedagógiai elvek romokban hevernek s ezekből támadt fel diadalmas Főnix madárként a gyakorlati oktatás elve. Szemléletmást az a törekvés hatja át közoktatásügyünk lelkes bajnokait és vezérlő férfait, hogy az iskola ne csupán elvont tudományok ismeretere tanítson, hanem igazi előkészítője legyen a való életnek s ami legfőbb, hogy tetemesen megkönnyítse a pályaválasztás nehéz feladatát.

A pályaválasztás! Évről évre megújuló súlyos feladat és kötelesség, mely gyötrően nehezedik az aggodó és a gyermekük jövőjén töprengő szülők lelkére. Ezt a gondot teljes egészében át tudjuk érezni, s ez magyarázza meg egyuttal azt is, hogy ily körülmények között gondossággal irunk a kérdéssről. Azt mondhatnók hogy most aránylag könnyű a helyzet! Publicistikai feladatunk ugyanis azt teszi kötelességünkkel, hogy a pályaválasztás kérdését is magasabb szempontokból, hogy úgy mondjuk, a korszellem irányító hatásából kiindulva tárgyaljuk.

Az anyagelviség korát éljük. Mindenütt és mindenben a reális, kézzelfogható érték ma a döntő tényező. Ideális törekvéseknek a korszellem semmiképp se kedvez s azt hisszük, nem csalódunk, ha kimondjuk, hogy a gyakorlati pályáé a jövő. A tudományos pályák értéke mintha alányatott volna, amiben valószínűleg sok része van annak is, hogy oda nem való, tehetésgtelen vagy éppen a könnyű életet hajszoló elemek lépnek nagy számmal a pályákra.

Amíg tehát egyrészt azt látjuk, hogy a gyakorlati pályákon lévőek tekintélye öröndetesesen gyarapodik, addig másrészt a tudományos pályákra való özőülés is kisebb méretűvé kezd válni. Ez egyelőre a változás és bizvást mondhatjuk, a visszahatás eredménye. És ezt nemcsak a társadalom életében, hanem a hivatalos oktatási körök munkálkodásában is megfigyelhetjük. Az élet gyakorlati céljait van hivatva szolgálni a kézügyességi oktatás behozatala iskoláinkba, nem-

különbön a testedzés, a tornázás hatékonyabb felkarolása.

Hogy mekkora sullyal eshet a jövő nemzedék fejlődési folyamatába a gyakorlati oktatás és a testedzés fokozatosan keresztülvitt kultiválása, arra bizonyosság lehet báró Atzél Bélának a fővárosban már megvalósulás előtt álló gyönyörű terveze, mely szintén az új nevelési iránynak egyik hatalmas jelző oszlopa s megerősítője annak az okos és bevált szállóigének, hogy: csakis ép testben lakhatik ép lélek. Hogy pedig a lélek is ép legyen, arról gondoskodik Wlassics miniszter legutóbbi oktatási rendelete, melyet csakis örömmel üdvözölhet minden igaz érzésű hazafi.

A képviselőtestület közgyűlése.

Sümege képviselőtestülete június 25-én rendkívüli közgyűlést tartott, melyen igen fontos és a város érdekeibe mélyen belevágó ügyeket tárgyaltak.

Pozsonyi József városbíró a gyűlést megnyitván, a múlt évi jegyzőkönyvét tudomásul vették és hitelesítették. Erre városbíró jelentette, hogy a képviselőtestület határozatából a 3000 frt kölcsönt felvette, megjelent Zala-Eggerszegen a Scheiber Sándor-féle pórfelvetélnél s a város védelmét Cinder István zala-eggerszegi ügyvédre bizta, majd tudatta, hogy több földháró a bérleti szerződés aláírását megtagadta, akikre nézve intézkedést kér. A képviselőtestület a városbíró indítványára értelmében akképp határozott, hogy ezeket a bérletket az őszig a bérletben meghagyják, azután bérletüket öt évre árverés alá bocsátják, hogy a hat éves ciklus megmaradjon. Az új szénkőnegraktár befejezéséhez közeleg, az anyakönyvi hivatal átalakítása folyamatban van.

E jelentések után került a sor a napirendre. Ennek első pontja ismét a pótköltségvetés volt. A bíró tudatta, hogy a vármegye a 3600 frtos régi kölcsön felvételét jóváhagyta, így a múlt gyűlésen megállapított pótköltségvetés módosul. A vármegye a rendes költségvetésben 40% közszégi adót állapított meg. A pótköltségvetésben, mely a pótlékot 68% emeli, fölveendő még a múlt gyűlésen beállított tételek kivételével 438 frt 10 kr járadékadó, amit a múlt évben nem vetettek ki s a költségvetésbe föl nem vettek. Ezzel a folyó évi közszégi adó 72%-ra rög. A képviselőtestület a költségvetést s a pótköltségvetést jóváhagyás végett a vármegyéhez terjesztte föl.

Az 1898-iki évről szóló zárószámadásokat a vármegye visszaküldötte, tételenként felsorolva a hiányokat. A városbíró tüzetes jelentést terjesztett a közgyűlés elé, pontonként megokolva a kifogásolt tételeket. A közgyűlés a városbíró javaslatát elfogadta s a zárószámadásoknak fölterjesztését elhatározta.

Most a zárdának hosszabb idő óta függőben maradt ügye került szónyogra. Pozsonyi városbíró tudatta, hogy Hornig Károly érő megyés püspöknél június 27-re audienciát eszközölt ki, kérte tehát a közgyűlést, hogy pár tagból álló bizottságot válasszon, amely a püspököt választásra kérje föl. A bizottság tagjait a városbíró vezetése

Matyi bácsi ezen, Isten tudja hányadszori kijelentését a társaság lelkes örömmel fogadta, egyebekben maradt minden a régiben.

Történt azonban, hogy Etelke egyszerre csak nagyon megbetege lett, úgy hogy a teljesen kétségbeesett Matyi bácsi komolyan aggódni kezdett, hogy ennek még a halál is lehet a vége. Jaj, miért is nem vigyázott jobban a leányra, aki bizonyosan nagyon meghittötte magát.

Lelkendezve hivatva egyik orvost a másik után kétségbeesve kérdezősködővén, nem hal meg a leány.

— Per-ze, hogy nem — mondották az orvosok — hiszen az egész baj nem egyéb, mint makacs meghűlés, amely azonban nem veszedelmes s pár nap múlva tökéletesen el fog mulni.

De Matyi bácsi legkevesébb sem nyugodott meg, s most már új-napot egyé tett, hogy a kedves betegágya körül lehessen. E válságos napok alatt tanulta megösmerni, hogy mi je ö neki ez a leány, aki nélkül most már egész élete csupa haszontalanság volna, s nem győzött elég szemrehányást tenni magának, amiért volt szíve a kedves gyermeket annyira magára hagyni. De vádolta legfőképpen valamennyi asztaltársaságot és megfogadta — de most már igazán — hogy soha feljűk se megy. Hogy pedig ezen fogadalmának nagyobb fogantatja legyen, nyomban megszerkesztette a mindenféle elnökségekről, örökös tiszteletbeli és bizottsági tagságokról való szent és visszavonhatatlan lemondását s nagy mérgesen alá kanyarintván nevé, kívánta, hogy az irat azonnal rendeltetési helyére jusson.

Időközben Etelke fölépült, s eddigi szokásától eltérőleg kérte az öreg gazdaasszonyt, engedné meg neki, hogy egyben-másban segítségére legyen, mert ezután ö akar ám gazdaasszonykodni, mely kijelentésen Borcsa néni annyira elcsudálkozott, hogy szinte beleszédült s első

ijedtségében csak a levesmérő-kanalat tudta a leány kezébe nyomni, s aztán hanyat-homlok futott gazdájáért, hogy ez is saját szemével és füleivel győződjék meg a csudáról.

Etelke pedig ép oly szakértelemmel kezelte a kanalat, mint akár a zongorát, s e percben jó ösztöne megsugta neki, hogy azzal okoz bátyjának legnagyobb örömet, ha szakitva szentimentális gondolataival, a regényolvasás és klímiprózák helyett a sokkal prózaiabb, de annál hasznosabb házi dolgokat fogja kultiválni, mi a nyakas régi magyar szokásoktól el nem térő Matyi bácsi temperamentumával határozottan jobban meg egyezett, mint Beethoven legremekébb szimfoniái.

Számításban nem is csalódott s mikor Matyi bácsinak déiben feltáalta a saját főzte ebédét, az öreg majd kingrott a bőrből s örömmel most csak az lett volna nagyobb, ha a derék Kerekes Bertalan is ehetett volna velük egy tálból.

Pár évvel ezután egy kis társaság űlt együtt Kerekes Bertalan csinos kertjében dűsan megterített asztalnál. Az asztalfőn, mint kiérdemült asztaltársasági elnök most is az öreg Matyi bácsi űlt, éppen nagyban magyarázgatva a vármegye ügyét-báját, alig véve észre a fiatal, egészségtől duzzadó, gyönyörű asszonyka serény kínálgatását.

— Egyék már, kedves Matyi bácsi, ebből az almából. Tudja, ez éppen olyan, mint amit akkor főztem, mikor a betegségemből feléptem s amelyről azóta mindig azt tartja Matyi bácsi, hogy abba a paradicsombeli almák valamelyikéből kellett belekerülni.

Matyi bácsi szeretetteljesen pillantott Etelkére, majd felkiáltott:

— Sohse hittem volna, hogy egy kis leves, meg egy kis betegség ilyen jóra fordítson mindenedet.

Kincses Béla.

alatt Mild Mihály, prépost-plébános, Lukonich Gábor dr. és Bánfi Alajos képviselőkből alakították meg.

A helypénzszedésre, a város szépítésére és az építésre vonatkozó szabályrendeleteket csekély módosítással elfogadták. Mindháromat a megyegyűlés elé terjesztik megerősítés végett.

A kórházi bizottságba Lukonich Gábor drt, Fischer Ignác drt, Eitner Sándort, Mojzer Józsefet, Nemet Lajost, Darnay Kajetánt és Szakmáry Józsefet választotta meg a közgyűlés.

A közszégi baba látogatásának díját egy-egy születési esetre legkevesebb egy frtban állapította meg a közgyűlés.

A város téglagyárához 600 m³ tüzfifa szükséges. Az előjáráságot felhatalmazták, hogy ezt a legolcsóbb forrásból szereze be.

Ekkor a képviselők már igen türelmetlenek voltak, mert fél egyre járt az idő. Azért a többi csekélyebb jelentőségű tárgyat a jövő közgyűlésre halasztva, városbíró a gyűlést bezárta.

H I R E K.

— Lapunk mai számához egy negyed iv meléklet van csatolva.

— Kérelem. Az új negyedév alkalmából tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy az előfizetést megújítani s az esetleges hátrálékokat bekiűlneni sziveskedjenek. A jegyzők és tanítók két frt kedvezményes áron rendelhetik meg lapunkat.

— Lemondás. Mély sajnálattal tudatjuk, hogy Mild Mihály stolai prépost, városunknak közszeretethen levő plébánosa állásáról lemondott. A pályázati hirdetés már megjelent a püspöki körlevélben. Az új plébános kinevezését augusztus elsejére várhatjuk.

— Wlassics választói körében. Csáktornyan tegnap avatták fel az állami polgári iskola új épületét. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter a felavató ünnepségen hosszabb beszédet mondott, melyben bejelentette, hogy a polgári iskola reformját előkészíti. Kiemelte, hogy az igazi tanító hivatását csak úgy tölti be, ha az ismeretek közlése mellett az ifjuság lelket, szívet jellemét fölvertezi azon erősségekkel, melyek megalkotják a jellemzilárd, kötelességtudó, saját erejére támaszkodó férfiak sorát. Férfiak sorát, kik az élet minden terén itsen után saját akaraterejük erélyében birják jóvendőjüknök zálogát és nem csak mások segítségébe vetik reményük horgonyát. Az ö hite és meggyőződése szerint a közoktatás minden fokozatában kötelessége a tanítónak a szív- és jellemképzésre hatni. Külön bözők erre az eszközök a közoktatás különböző fokain. De a tanítónak, legyen a közoktatás legalacsonyabb fokán, vagy a legmagasabbikon, mindig szemre előtt kell hordoznia, hogy az ö felhőása a kötelességekről, hazáról, vallásról, emberszeretetről, minden szépről, minden igazról és minden jóról van a legnagyobb hatással a házi nevelés után az ifju jellem képzésére. Később bankett volt. A fuzióról ekként szólt Wlassics: A parlament pártközi helyzetében nagyfontosságú változás állt be, amennyiben a szabadelvű párt ma tagjainak sorában tisztelheti az Apponyi Albert és Horánszky Nándor vezérlete alatt állott nemzeti párt tagjait is. Nagy és kiváló parlamenti talentumok léptek ezzel a pozitív alkotás terére és ha tekintetbe vesszük azokat a jelentékeny föladatokat, melyek a magyar állam építésében reánk várnak, az összeolvadás politikai és társadalmi értékét nem becsülhetjük elég nagyra. A kormány jövő felavatásáról szólva, fölémlítette az adóreformot, majd pedig a közigazgatási reformokat. A kormány csak oly közigazgatási szervezetet akar létesíteni, amely a teljes önkormányzatot biztosítja. Állami adminisztráció és önkormányzat egymást kiegészítő fogalmak, nem pedig egymást kizáró fogalmak, mint sokan hirdetik. Megemlíti a miniszter, hogy a földmívelési és kereskedelmi politika terén is nagyszabású reformpolitika előtt állunk.

— A zárdá ügye. A képviselőtestület által a Hornig Károly báró dr. megyés püspökhöz menesztett küldöttség június 27-én tisztelkedett ö nagyméltóságánál. A küldöttség vezetője, Pozsonyi József városbíró adta elő a küldöttség célját s megkérte a püspököt, hogy a várostól hozzá terjesztett miniszteri leiratra választát megadni kegyeskedjék. A püspök lekötelező sziveséggel fogadta a deputációt, kijelentette, hogy a zárdának ügyét melegen szívén viseli s július hónap folyamán választát iratban fogja a város tudomására adni. Végül a küldöttség tagjait ebédre asztalához meghívta.

— Bucsuó. Mindazon tisztelt barátainknak s ismerősein knek, egyeseknek, úgy mint a testületeknek, kik Sümegeen való tartózkodásunk ideje alatt irántunk jóakaratot tanúsítani szivesek voltak — elköltözködésünk alkalmából, miután személyesen nem vehetünk fölük búcsút — ez uton mondunk jószándékot, „Isten hozzádot”, kérve tartsanak meg bennünket kegyes indulatukban, a mint mi is szivesen emlékszünk vissza az itt töltött kedves és kellemes napokra.

Kardos Sámuel és családja.

— Z
leány, val
június 25-
után minc
vezetéséve
Ramassott
az ünnepe
hazafias c
jos igazga
beszédet.
ket, amel
előmozdít
fiu a fehé
VI. oszt
szép, de h
jutalmak
kolának
után Grú
cimű vers
tanuló p
10 havi l
nek kegy
fejezni e
fejezte ki
a tanulók
ünnepe j
let után
nult, köv
Különöse
lődest az
dr. igazg
sége s a
nap m
III. oszt.
költemén
magyar r
hatást k
nuló sza
gyonyoró
Kellomen
metelva
tezet a
netét ny
nek. Sz
tanusító
Majd fe
tanári l
iránti lí
lebegett
után E
énekelre
nuló pe
költemén
nyerte
kezdeti
a jutalm
Sándor
alapítvá
oszt. és
kuty-fel
reszben.
szó-féle
nitzer E
10 frt
a Kolm
zsef (sü
alapítvá
ket kap
Simon I
IV. oszt
rült zár
nak kös
—
lekezni
a szelle
vezére
fakad e
veszpré
hály, ki
dése al
anyagila
intézmé
az ö le
ráta a
el, új k
tanítói
éplő ar
frtot. M
a többi
Vámos
frton v
Lődnök
csekély
50 frtta
szívén
egyest
hogy m
jelenleg
tézetne
resletet
Jákón
házána
teljesít
hanem
német
iskola

Záróünnep. A sümegi elemi fiu- és leány, valamint a felső leányiskola évzáró ünnepe június 25-én folyt le. A hálaadó istentisztelet után mindkét intézetnek növendékei a tanítók vezetésével, nagyszámu közönség kíséretében a Ramassetter féle iskolaház udvarára vonult, ahol az ünnepélyt a tanulók *Népszó a királyhoz* című hazafias dallal nyitották meg. Utána *Bánfi Alajos* igazgató intézett a közönséghez hosszabb beszédet. Ebben fejtegette azokat a kötelességeket, amelyekkel a szülők a tanítók munkáját előmozdítani hivatvák. Markó Imre III. osztályu fiu a fehér ló meséjét adta elő, *Kardos* Jolán VI. oszt. tanuló pedig *Incedynek A nővér* című szép, de hosszú költeményét szavalta el Erre a jutalmak kiosztása következett. A felső leányiskolának szépen előadott kettős hangu éneke után *Grünbaum* Hermán Petőfinék *A jövőndítés* című versét szavalta, *Lukovich* Jenő IV. oszt. tanuló pedig melegen megköszönte a tanítók 10 havi buzgó fáradozását s hálát rebegett Istennek kegyelméért, hogy az évet szerencsésen befejezni engedte. Az igazgató végül köszönetét fejezte ki a közönség szives érdeklődéséért, mire a tanulók *Kölcsy Himnusz*-ával befejezték az ünnepélyt. — *A sümegi* állami reáliskola évzáró ünnepe június 29-én volt. A hálaadó istentisztelet után az intézet ifjúsága a rajzterembe vonult, követe szépszánu intelligens közönségtől. Különösen hölgyeink tanusítottak élénk érdeklődést az ifjuság ünnepe iránt. *Kellemen* Károly dr. igazgató szives szökkal üdvözölte a közönséget s az ünnepet megnyitotta. A tanulók *A nap mosolya* kezdetű dala után *Rechnitzer* Ignác III. oszt. tanuló *Vörösmartynak A hontalan* című költeményét szavalta, mit az *Esti csillag* józú magyar nótá követett. Ezután különösen nagy hatást keltett a kis *Barkócy* György I. oszt. tanuló szavalata, aki *Erdődynek A keltő óra* című gyönyörös versét igen ügyesen adta elő. Most *Kellemen* dr. igazgató tartotta meg beszédét. Rámutatva arra a fontos mozzanatra, hogy az intézet a jelen évben lett államivá, hálás köszönetét nyilvánította *Wlassics* Gyula dr. miniszternek. *Spitko* Lajos főigazgatónak és a városnak tanusított buzgalomukért és áldozatkészségükért. Majd fejtegette az irányelveket, amelyeket a tanári kar az ifjuság nevelésében követett. A vallásos és hazafias érzelmek ápolása, a trón iránti hűség felkeltése s a gyakorlati szempont lebegett a tanári kar előtt. A beszámoló beszéd után *Ejzen sokát és Öröme fel!* című darabokat énekelre az ifjuság, *Bricht* Sándor IV. oszt. tanuló pedig *Tompa* Mihálynak *A golyóhoz* című költeményét szavalta. Az ügyes előadás megnyerte a közönség tetszését. Erre *Matra* felől kezdetű énekszám után az igazgató kiosztotta a jutalmakat. Jutalomdíjakat nyertek: a) *Bricht* Sándor IV. oszt. tanuló a *Kovács* Sándor-féle alapítvány 25 frt. kamatját. b) *Szent* Henrik III. oszt. és *Mezricky* Lajos IV. oszt. tanulók az *Éde-kury*-féle alapítvány 15 frt kamatját egyenlő részben. c) *Cserny* János I. oszt. tanuló a *Gerzso*-féle alapítvány 10 frt. kamatját. d) *Rechnitzer* Ignác III. oszt. tanuló az izr. hitközség 10 frt adományát. e) *Schule* Iván II. oszt. tan. a *Kohn*-féle alap 5 frt. kamatját. f) *Müller* József (sümegi) I. oszt. tanuló az izr. négyesület alapítványának 5 frt kamatját. Jutalmkönyveket kaptak: *Schaffer* Ferenc I., *Neufeld* Ölon II., *Simon* Dezsó II., *Willner* Kálmán III., *Lóvy* Samu IV. oszt. tanulók, összesen öten. A szépen sikerült záróünnepet a *Himnusz*, majd az igazgatónak köszönő szavai zárták be.

— **25 év egy pap életéből.** Jól esik megemlékeznünk egy minta papról, aki községének ugy a szellemi élet terén, mint az anyagiakban igazi vezére és lelke Munkájának nyomában áldás fakad és el nem hervadó virágok teremnek. A veszprémi egyházmegyének papja ez: *Röthy* Mihály, kislódi esperes plébános, aki 25 évi működése alatt újjáformálta községét erkölcsileg és anyagilag egyaránt. Mert 25 éves működését az intézmények egész sora mutatja, melyek mind az ő lelkipásztori hivatásához fűződnek. Restaurálta a templomot, új oltárral és harangokkal látta el, új kálváriát és temetőt állított. Új iskolát és tanítói lakást teremtett, amiknek költségei az építő anyagot nem számítva, meghaladja a 10 000 frtot. Mint kerületi tanfelügyelő gondját kiterjeszti a többi községek iskoláira is. Egy pár évvel ezelőtt Vámoson, a mult heteekben pedig Ajkán 3500 frton vett az iskola számára telket. Midőn Kis-Lődnek öreg tanítója nyugalomba vonult, ennek csekély nyugdíját évi 100 frttal, az özvegyét pedig 50 frttal javította. Községének anyagi felvirágzását szívéen hordozva, heti 10 kros betétekkel segítő egyesületet alapított s ezt annyira felvirágoztatta, hogy működése majd a fél vármegegyére kiterjedt és jelenleg 96000 frt vagyonnal rendelkezik. Ez intézetnek forgalma egyre növekedvén, hogy a keresletet még jobban kielégithesse, Herenden és Jákón fiókintézeteket létesített. És nemcsak egyháznak hűséges és kötelességeit is szigoruan teljesítő papja, nemcsak községének lelkes vezére hanem igazi fia édes magyar hazáknak is. A németajku vidéken igazi missziót teljesített. Az iskola nyelvét teljesen magyarrá tette, a temp-

lomi nyelvben pedig minden második nap és minden második predikáció magyar. Ez az Isten szíve szerint való pap június 25-én ülte meg jubileumát annak, hogy a kislódi plébánosi széket elfoglalta. Ennek emlékére a község közepén egy szép keresztet állítottatott Maga a jubileum a község és környék rajongó szeretete közben folyt le, melyen 5000-nél több ember vett részt. Az ünnepet szombaton este fátylasmenet nyitotta meg, melyen *Lisznyai* Sebestyén üdvözölte a dorék plébánost. Másnap a plébános négy pap segédletével ünnepi misét tartott, melyen a kórust hét tanító alkotta. Papok és tanítók mind kislódi születésűek, kik *Röthy* plébános vezető karja mellett léptek magasztos pályájukra. A misét a keresztszentelés követte. Utána első sorban az említett papok és tanítók tisztelegtek, akiknek nevében *Vida* József alsó-páhoki plébános üdvözölte a jubilánst, majd az előjáróság és a tanulóifjuság tisztelegése következett. Ebéd alatt *Kún* Sándor, volt veszprémmegyei alispán, nyug. kuriai bíró és *Verböcy* István egyetemi magántanár és poláni lelkész gyönyörű beszédben üdvözölték a jubilánst, élénken festve azokat a hervadhatlan érdemeket, amelyeket e huszonöt év alatt, mint hazájának hű fia, egyháznak lelkes buzgó szolgája s községének lelkes, vezére szerzett. A község képviselő-testülete meghajolva a dorék lelkész érdemei előtt, a teret, amelyen a kereszt áll és a vasútra vezető kitűnő országutat, amely szintén a jubiláns munkája, örök időkre az ő nevére nevezte el.

— **Elnökválasztás.** A sümegi öreghegyi hegyközség elnöki tiszteréről *Possanyi* József városbíró lemondott. Helyébe *Binfi* Alajost választotta meg a június 24-én tartott választmányi gyűlés.

2106 tk 99 sz

Arveresi hirdetmény.

A sümegi kir. bíróság mint tkvt. hatóság közhírre teszi, hogy a kir. kincstar végrehajthatóan kisk. Szaksz Alajos, István, Terézia és Imre végrehajtást szenvedők elleni 141 frt 13 kr tők-köv. és jár iránti végrehajtási ügyében az arverést a sümegi kir. bíróság területén levő csáfordi 889 sz tjkvben 1 sor 602 hrsz. alatt kisk. Szaksz Alajos, István, Terézia és Imre tulajdonán felvett ingatlaura 936 frt ezennel megállapított kikialtási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1899. évi július 22-én** délelőtt 10 órakor **Csáford** község házául megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikialtási aron alul is eladatul fog. Arverezési szándékorok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 93 frt 60 krt. készpénzben vagy az 1881 évi LX tc 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. 1-én 3333 sz. a. kelt I. m. rendelet 8 §-ában

jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött keyéhez letenni vagy az 1881 LX tc. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni. — A kir. bíróság mint tkvi hatóság Sümegen, 1899. évi apr. 21-én. **Szerdahelyi** kir. aljbíró.

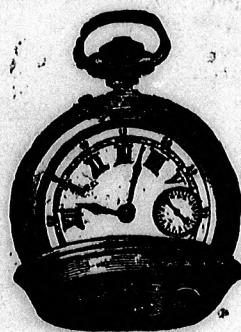
1536 tk. sz 1899

Arveresi hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy a kir. kincstar végrehajthatóan *Mart* Ignác és neje *Varga* Erzse végrehajtást szenvedők elleni 45 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az arverést a sümegi kir. bíróság területén levő aranyodi 419 sz. tjkvben 1 sor 582 hrsz. alatt felvett ingatlanból *Mart* Ignacot illető 1/4 részre 21 frt., a 2 sor 605 hrsz. alatt felvett ingatlanból ugyanazt illető 1/4 részre 54 frt., a csáfordi 784 sz. tjkvben 1 sor 507 hrsz. alatt *Mart* Ignác és neje *Varga* Erzsebet tulajdonán felvett ingatlanra 226 frt ezennel megállapított kikialtási árban az arverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi július hó 20. napján** délelőtt 10 illetve du 2 órakor **Aranyod** illetve **Csáford** község házául megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikialtási aron alól is eladatul fog.

Arverezni szándékorok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 2 frt 10 krt, 5 frt 40 krt., 22 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. 60 t-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333 sz a kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött keyéhez letenni avagy az 1881. LX. tc c 170. § a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság: Sümegen 1899. évi március hó 31-ik napján. **Szerdahelyi** kir. aljbíró.

FRISCH SAMU

aranyműves,
műórás kerékpárraktára

Keszthelyen, Fő-utca (Schweiger-féle ház.)

- és feljebb.
- 14 karátos karika gyűrű 2.30
- 14 karátos arany női gyűrű 2.30
- 14 karátos arany pecsét gyűrű 4.50
- 14 karátos valódi gyémánt gyűrű 6.50
- 14 karátos arany függő 1.50
- 14 k. v. opál s külöfnf. drágakő függő 4.50
- 14 k. val. gyém. függő patent 9.70
- Hölygláncok 14 karátos arany 12.65
- Uri láncok 14 karátos arany 15 frttól.

Arany és ezüst órák.

- Valódi svájci nikl órák 4.—
- Ezüst kristály remontoir óra 6.—
- Ezüst duplaf. remontoir óra 8.—
- Ezüst duplaf. rem. (anker) óra 9.—
- Ezüst kristály rem. (női) óra 6.—
- Ezüst duplaf. rem. (női) óra 8.—
- 14 kar. női arany rem. óra 13.—
- 14 kar. uri arany óra duplaf. 35.—
- 6 pár ezüst evőkészlet 12.—
- 6 pár csemege (dessert) evőkészl. 8.—
- 6 db. kávéskanal 8.50
- Legujabb svájci ébresztő órák 2.—
- Ezüst láncok minden legujabb mintákban 1.50-től feljebb,
- Tiszta ezüst melltűk (brosok) .80

Tiszta ezüst karperecek .80
Nyaklánc szívvél 1.75 krtól feljebb.

Kizárólagos képviselője a

Steyri fegyvergyári „Waffenrad“

kerékpároknak

Keszthely,
Tapolca,
Kéthely
és Marosall
városok részére.

Raktár BAMBUSZ és láncnelküli kerékpárokból.

Ajánlja az érdeklődők b. figyelmébe a legujabb rendszerű kerékpárokat eredeti gyári áron.

Legujabb pnómátik kerékpárak (új modell) 100 frt; kevésbbé használt, jó karban levő kerékpárak 40 frtért kaphatók.

Betanítás vevőknek ingyen.

A gépekhez az összes alkatrészek kaphatók.

Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is.

Mindenemű javítások elfogadtatnak, ugyszintén mindenemű vésések a legjutányosabb árban.

Régi törött aranyat a legmagasabb árban megveszek, vagy új tárgyakkal becserélek.

na	fil
720	50
291	18
118	56
915	87
2020	61
839	41
1000	18
1205	40
1925	08
1205	40
687	41
1950	51
1978	69
19187	55
FEHÉR	
ÖSSZESEN	
00	00
500	00
70072	6
164	15
160	00
715	204
79	177
48	205
500	0
2488	13
12	982
1572611	47
1807722	33
183	749
24049	14
2089221	54
53323	51
9	408
100	01
114	95
19	5
10	00
12000	—
6000	—
3328	06
1133	9

Fortunat

adatnak és
ni biztosí-

é 1,

Melléklet a Sümeg és Vidéke 1899. július 2. (27.) számához.

— **Lovagias ügy.** A *Kisfaludy* Tivadar nyugalmazott s. telekkönyvvezető és *Krisztinkovich* József helybeli postamester között fölmerült lovagias ügy június 29-én karpárhajjal nyert elintézését, mely Kisfaludynak kisebb mértékű megsebesülésével végződött.

— **Adótárgyalás.** Városunk adótárgyalása június 30-án és július 1-én ment végbe. A tárgyalás, kivált az első napon, rendkívül élénk volt és az adófizető közönségre nézve, amely inkább adószállítást remélt, keserű tapasztalattal végződött, mert a múlt évi adóhoz képest 25—200% adóemelését eredményezte. Nálunk az adósrófnak ez a működése megokolatlan, mert nem számol azokkal a súlyos, válságos gazdasági viszonyokkal, amelyek évek óta uralkodnak. Az országos válságból kijutott Sümegnek és vidékének is. Ehhez járulnak ami különleges viszonyaink. A folytonos természeti csapások, az általános üzleti pangás, a végtelenül felemelkedett konkurencia miatt iparosaink és kereskedőink úgyszólván haszon nélkül, vagy a legminimálisabb jövedelemmel dolgoznak, s nem egynek üzlete inkább csak tengődés, mint élet. A megrögt adófizetők elkeseredve tárgyalják az esetet és nagyon sokan felebbeszésként jelentettek be. Ezeket figyelmeztetjük, hogy felebbeszésket a tárgyalás napjától számított 8 nap alatt okvetlenül be kell juttatni. Mint értesülünk, mozgalmat is indítanak meg, hogy küldöttségileg kérjék a minisztert, hogy a súlyos adókat leszállítani kegyeskedjék. A tárgyalásújból élénken bizonyította a mostani adózó rendszernek teljes tarthatatlanságát s immár égetővé váltott az az adóreform, amit évek óta emlegetnek. *Wlassics Gyula* dr. miniszter eskütornyai beszédében újból bejelentette e reformot. Vajha az ige mielőbb testté válnék.

— **A lövészársulat mulatsága.** A sümegi nyári mulatságok elütje, a lövészársulatnak lövés és tekeversenyyel egybekötött táncmulatsága június 25-én volt. Mint mindig, az idén is kitűnően sikerült, bár az idő nem volt kedvező, mert a borult ég folytonosan azzal fenyegetett, hogy nyakunkba szakad a zápor. A versenyek délután kezdődtek. A kibocsátott sok jegyet azonban estig sem tudták „leversenyezni”, azért csak június 29-én fejezték be. A lövésnél az I-ső díjat (gyümölcstartó) *Cunya Sándor* 29, a II-at (cigaretta tárcsa) *Mall Vilmos* 27, a III-at (tintatartó) *Szentmiklóssy Gyula* 23, a IV-et (két faldísz) *Horvát József* 19—16, az V-et (két hamutartó)

Dutk Elek, 19—8 ponttal vitte el. A tekénél *Vendel János* 17 babával csinos evőeszközt, *Mall Vilmos* 14-gyel zenélő, likőrös üveget, *Gajd Sándor* 14-gyel tárcát, *Mojzer Imre* 12-vel órát, *Gaal Péter* szintén 12-vel szivarvágót nyert. A június 25-én végbement táncmulatságot általános jókedv jellemezte. Az aranyifjúság dicsőretremelő animóval táncolt, s ha egy-egy percre egyik-másik vitéz pihenőre tért, csakhamar ott volt a szemes elnök s újra glédába állította. A táncnak csak a hajnali három óra vetett véget. Jelen voltak: dr. Bárdi Györgyné, dr. Bárdi Ferencné, Bánfi Alajosné, Bódis Mátyásné, Bozó Manoné, ifj. Bükkel Antalné, (Mezőkövesd), Dausek Gyuláné, Füzik Gyuláné, Fuchs Edéné, dr. Kellemen Károlyné, Kovács Lászlóné, Kijác Gyuláné, dr. Lukonich Gáborné, Mayer Istvánné, Mojzer Józsefné, Moizer Magda, Németh Lajosné, Pataki Sándorné, Pinter Lajosné, Sággy Jánosné, Szerdahelyi Károlyné, Székely Gusztávné, Tomka Kálmánné, (Szántó), Tóth Lajosné, Baboss Mariska, Bánfi Ilona és Etuska, Bozó Ilona, Kovács Elvira, Mild Irén és Elvira, Német Erzsike és Ilonka, Pataky Mariska, Ruzs Margit Spránic Julesa.

— **Magyar név.** A belügyminiszter megegyedte, hogy *Jochimsztal* Zsigmond sümegi illetőségű budapesti lakos vezetéknévét *Jégvárira* változtassa.

— **Nyári táncmulatság.** A csabrendeki iparos kör által június 25-én rendezett nyári mulatság az esős idő ellenére jól sikerült. A Tarányi-féle erdő, Csabrendeknek eme legszebb helye, csinosan és izlésesen volt díszítve s a buzgólkodó rendezőség mindent elkövetett, hogy a kör jobaráitai és ismerősei otthoniasan érezzék magukat. Délután 4 órakor sorakozva indultak nemzeti lobogó alatt a kör tagjai a jánosházi cigánybanda kísérete mellett az erdő felé. A fiatalok nagy hévvel táncolták a csárdást, mely 10 óráig tartott, a községbe érkezve a nagyszálló termében folytatták. A minden tekintetben jól sikerült, szép mulatságnak csak a hajnali órákban szakadt vége.

— **Gazdasági kilátások.** Régen voltak olyan szomorú gazdasági kilátások, mint a jelen évben. A gabonafélék szomorúan állanak. A sok esőzés következtében annyira elgazosodott, hogy több gazda levágta zölden, hogy legalább takarmányt nyerjen benne. A rossz termés máris előreveti árnyékát. A liszt ára kilogrammonként négy fillérrel emelkedett. Szőlőink sem bíztatnak valami jó reménnyel. A gyenge hozamot a kedvez-

zőtlen időjárás még kevesbitette. Gazdasági növényeink közül még a burgonya és kukorica legjobban állanak. Ezeknek töltése már megkezdődött. A gyümölcstermés szintén nagyon gyenge lesz.

— **Községi tisztújítás Csabrendeken.** Csabrendek nagyközségben a községi tisztújítást június 17-én ejtették meg Füzik Gyula a sümegi járás főszolgabírójának elnöklete alatt a választóközönség nem nagy érdeklődése mellett. A bírói állásra Söjtöri Jánost, Hegyi Józsefet és Kovács Istvánt jelölte. Söjtöri Jánosra esett 52, Hegyi József és Kovács Istvánra 1—1 szavazat és így Söjtöri Jánost 52 szótöbbséggel bíróvá választották. Második bíróvá választották Forgács Istvánt, pénztárnosnak: Vörös András és közgyámnak: Vörös Jánost. I-ső esküdt lett: Varga Ferenc, II-ik esküdt: Holba Mihály, III-ik esküdt: Simonyai József és a IV-ik esküdt: Somogyi János. — Választás után áldomás volt az új bírói tiszteletére.

— **Köszönet.** A csabrendeki iparos kör által f. évi június hó 25-én rendezett tavaszi mulatságon felülfizettek: Barcza László 2 frt., Hamburger Lajos, Hoffman Sándor, Winkler Sándor dr., Kónyai Emil 1—1 frt., Bogyay Aurél, Osadinszky György, Németh Sándor (Sümeg) 75—75 kr., Kohn Vilmos, Kohn Henrik, Janai Julia, Böhm Vilmos 50—50 kr., Szemelrak Antal, Csutorás József (Sümeg), 30—30 kr., Schvare Béla, Csepreghy Gábor, Farkas Sándor, Kohn Jakab, Neufeld Adolf, Krausz Miksa, Löb Ignác 25—25 kr., ifju Nyirő Ferenc, Hegyi Károly, Kozma Sándor 10—10 kr., Weisz Samu 5 kr. összesen 13 frt 5 kr. Bogyay Aurél, az iparos kör elnöke, ez uton hálás köszönetét nyilvánítja a szíves felülfizetőknek.

— **Táncmulatság.** A sümegi iparos ifjúság egyesületének június hó 25-én tartott táncmulatsága a kedvezőtlen idő dacára is váratlanul jól sikerült. A táncmulatság tekeversenyyel volt egybekötve. Ez már délután 3 órakor kezdődött. A verseny győztesei: Eitner Jenő, Gróf Lajos, Gróf Tivadar, Hegyi Kálmán, Kohlman Miksa, Nagy Sándor, Neumark Jenő és Vendel János voltak. Estefelé igen nagy számú közönség gyűlt egybe, mely a reggeli órákig kitűnő hangulatban mulatott. Az erkölcsi sikerhez igen szép anyagi eredmény is járult.

— **Jegyzőválasztás.** A nyirádi jegyzőválasztás június 28-án ment végbe *Füzik Gyula* főszolgabíró elnöklete alatt. Az egyetlen pályázót, *Molnár József* eddigi helyettes jegyzőt megválasztották.

